

"Līvi" nāk

"Līvi" rudens koncertā "Bildes 2004".

Vai zināt, kas notiks 12. jūnijā pulksten 19 Dzintaru koncertzālē? Grupas "Līvi" un Liepājas simfoniskā orķestra koncerts. Pirmoreiz šāds kopdarbs skanēja pērn festivālā "Bildes 2004" un klausītāji bija tik saivilņoti, ka koncerta organizētājs "Bilžu birojs" nolēma piedāvāt iespēju vēlreiz būt "Līvu" fenomena aizkustinātiem, kopīgās vēstures un vērtību vienotiem, viņu un simfoniskā orķestra mūzikas pārņemtiem...

UZMANĪBU – JAUNA ZIŅA !

Kamēr tapa raksts, "Līvu" & Liepājas simfoniskā orķestra koncerta klausītāju loks katru dienu strauji pieauga, tāpēc notiks papildu koncerts – 12. jūnijā pulksten 14. Par vēl vienu koncertu mūziķi un koncerta organizētāji izšķiršies arī tālab, lai varētu atbraukt daudzie "Līvu" cienītāji no laukiem. Tātad brīva diena, Jūrmala un koncerts, kur visapkārt savējie – "Līvu" partijas biedri".

"Līvus" bieži dēvē par leģendu, par daļu no latviešu tautas vēstures.

– Jau vairākus gadu desmitus mēs šo parādību saucam par "Līviem" un sauksim vēl daudzus gadu desmitus. Un mūsu bērni noteikti viņus zinās, un bērnu bērni noteikti. Tā ir tā zvaigzne, kas atnāca pie mums īstajā laikā un īstajā brīdī, – atzīst Andris Freidenfelds jeb Fredis.

Ivars Godmanis: – "Līvu" īpašais mešidžs ir tas, ka viņi ir spējuši smago roku apvienot ar tautas noskaņām visos šajos gados, kad mēs cīnījāmies gan par neatkarības atjaunošanu, gan par neatkarīgas valsts izveidi. Ja skatāmies pasaulē, rokāmūzikā lielākoties šie piemēri 99% izgāžas. Es ilgāku laiku sev mēģinu iestāstīt, ka neesmu sentimentāls cilvēks, taču jāatzīstas, ka mūzika ir viens no tiem elementiem, kas var padarīt arī mani sentimentālu un aizgrābtu. Un divi momenti šajā koncertā man tiešām ir palikuši atmiņā un, es domāju, paliks ilgu laiku. Pirmais – "Dzelzsgriezējā", kur Virga saspēlējās ar Beitānu (elektriskā vijole). Un otrs, jā, nu tā ir dzīvē iegājies, ka "Simts gadu" un "Dzimtā valoda" atstāj uz mani tādu iespaidu, kādu cita mūzika diez vai radīs.

Uldis Marhilevičs: – Pasaulē ir bijis daudz piemēru, kad tiek spēlēta rokāmūzika ar simfonisko orķestri. Tā nav vienkārša lieta,

kā daudzi varbūt iedomājas. Aranžmentī, ko Ainars radija sadarbībā ar Jēkabu Ozoliņu, ir patiešām profesionāli. Ainars sen ir pierādījis, ka viņš ļoti labi pārzina partitūras lietas, viņš ir talantīgs mūziķis.

Juris Kulakovs: – Manuprāt, šis ir visu laiku vislabākais "Līvu" koncerts. Un es esmu pilnīgi sajūsmā. Simfoniskais orķestris jebkurai lietai piešķir cildenumu un monumentalitāti. Tā monumentalitāte un cildenums jau "Līvu" mūzikā ir. Un vienmēr ir bijis. Un latviskais gars, protams.

Šie interviju fragmenti ir no "Līvu" koncerta ar Liepājas simfonisko orķestri jaunā DVD videodiskā. Šo jauno „Līvu” DVD iegūt savā īpašumā pirmie varēs 12. jūnija vakara koncerta apmeklētāji. Turpmāk laika sprīdi starp "Līvu" koncertu apmeklējumiem grupas fani varēs īsināt, televizoru vai datoru ekrānos vērojot "Līvu" puīšus mēģinājumu, fotosesijā, pērnā gada koncertā kopā ar Liepājas simfonisko orķestri, kā arī ieklausīties pārdesmit pazīstamu mūziķu un vienkārši klausītāju vērtējumā. Šajā filmiņā grupas vadītājs Ainars Virga atklāj arī "Līvu" un Liepājas simfoniskā orķestra kopkoncerta idejas rašanos un beidzot piepildījumu 2004. gada 28. novembrī: – Aizmetnis šim koncertam radās deviņdesmito gadu beigās, kad visā pasaulē vairāk vai mazāk se-

vi cenošas grupas rīkoja koncertus kopā ar simfoniskajiem orķestriem. Tad Dāniels (Dainis Virga) teica: mums arī vajag. No vienas puses biju pret, jo man nepatīk darīt to, ko visi dara. Bet no otras puses domāju: jā, nu super, mēģināsim, darīsim! Es jau toreiz kopā ar Jēkabu (Jēkabs Ozoliņš – Liepājas simfoniskā orķestra diriģents) sāku rakstīt aranžējumus. Un tā tas projekts arī palika projekta līmenī, kamēr mēs ar Tiju nesatikāmies. Nolēmām, ka tas mums ir jāizdara līdz "Bildēm 2004". Un, lūk, te arī rezultāts. Dāniela sapni tomēr piepildījām, bet bez viņa.

"Bilžu biroja" saguris, jo šodien viņam ir interviju diena, sēž daudzu dievinātais ģitārists Ainars Virga. "Bilžu biroja" vadītāja un monumentālā darba – kopkoncerta producenta Tija Auziņa ir iedevusi Ainaram palasīt klausītāju atsauksmes. Skarbais, tā teikt, jūras vēju apūstais sejs smaida. Lai palasa, es pa to laiku saņēmos, jo tas, ko gribu jautāt, nav viegls.

– **Kā iespējams dzīvot un turpināt darbu pēc tam, kad uz mūžu zaudēti grupas dalībnieki, vēl jo vairāk – brālis?**

– Istenībā vēl tagad neesmu atguvies, bet pirmajā brīdī bija tā: jādara kaut kas un tas darbs jāveltī, vismaz albums "Pāri visam" (2004., albums veltīts visiem traģiski

bojā gājušajiem rock'n'roll muzikantiem).

Es jutos tik apjucis...Tas būtu par maz teikt – kā zaudējis savu roku. Bet nu lēnām dzīve noskaidrojās. Vislielākais paldies gan draugiem, gan publikai par mīlestību, ko esam saņēmuši un kas mūs arī uztur pie dzīvības. "Līviem" ir jauni spēki. Tas notika tā: mēs vienkārši tusējāmies Liepājā un puikas no "Roxx" jautāja, vai es negribu aiziet pie viņiem uz mēģi. Aizgāju un sāku ar puikām džamot (saspēlēt) Man viņi liekas ļoti interesanti.

– **12. jūnijā arī "Roxx" puīši piedalīsies koncertā. Vai tu māci viņiem spēlēt?**

– Viņi paši māk spēlēt, bet nu ir jau lietas, kas jāpārrunā.

Te Liepājā vēl viens puika gribēja, lai es viņam pamācu ģitāru. Viņam vienreiz bija seši lati gadījušies un viņš man samaksāja par divām stundām. Bet es sapratu, ka man ar viņu tik ilgi nebūs ko darīt. Pirmajā stundā pateicu, nodemonstrēju to lietu konkrēti, kas viņam trūkst, pie kā obligāti jāpiestrādā un būs ļoti labs muzikants pēc tam. Reiz man bija laiks un es viņam teicu: esmu tev parādā to stundu, nāc spēlēsim ģitāru! Tad mēs padzamojām, tāds es skolotājs. Man jau nav metodikas, es tikai zinu galvenās lietas, ko pateikt, kam pievērst uzmanību.

– **Un kam tad jāpievērš?**

– Vai tu kaut ko saproti no ģitāras?

– **Neko daudz, bet pastāsti, lūdzu, vienkāršiem vārdiem.**

– Pirmais – vajag ļoti gribēt spēlēt ģitāru. Vienam padodas vieglāk, citam – grūtāk. Katrā gadījumā nevajag strēbt karstu. Tā ir ļoti liela jauniešu problēma, tāpēc arī mūsdienās nav ilgi paliekošas jauniešu grupas. Lielākus panākumus gūst grupas, kurās apvienojušies draugi, – tie ilgāk turas kopā un izdod otro, trešo albumu. Ja viņi ir kopā un smaidīgi tas nozīmē, ka viņi ir draugi. Tas daudz ko izsaka – tev pat nevajag būt perfektam mūziķim, bet tu savu mīlestību atdod kopā ar saviem draugiem.

– **Bet ir jau arī vienpatņi. Kurš no pasaules lielajiem ģitāristiem tev iet pie sirds?**

– Protams, Ēriks Kleptons, Edijs Vanhalens, Angus Jangs. Katrs savā stilā ir meistars. Bibi Kingam paspiedu roku, man asaras bira no viņa spēka, no viņa varenības. Bet, kad es sāku mācīties spēlēt ģitāru, man šķita, kas tas par ģitāristu, kurš vispār nekādu tehniku neparādā. Tas prāts jau rodas ar gadiem. To noti iespēlēt...vajadzīgajā laikā un vietā, to nevar izrēķināt.

– **Atgriežoties pie gaidāmā koncerta – vai bez "Roxx" būs vēl kādi jaunumi?**

– Būs akustiskā daļa. Spēlēs Edijs no "Roxx", es un Jānis Grodums. Akustiski tās dziesmas skan citādi, protams. Koncertā uzstāsies arī Uldis Marhilevičs, Dzintars Beitāns, Ivo Fomins, Fēlikss Kiģelis, Liene Šomase. Būs eksperiments – "Roxx" ar Lienī spēlēs jaunu dziesmu "Tuvu tev klāt".

– **Tu esi uzrakstījis mūziku rokdrāmī "Akmeņi" Liepājas teātri. Kas labs tavā dzīvē notiek ārpus skatuves un ierakstu studijas?**

– Dēls beigs 9. klasi, viņš mācās, tik dikti mācāmies viņu nekad vēl neesmu redzējis. Viņš arī spēlē. Hokeju. Meita beigs 4. kursu, būs zobārste. Svētdienas rītos pieceļos, atbrauc meita ar draugu, puika ir mājās. Saulīte spīd laukā, vispār ģeniāli un, attaisot logu, var sajūst, ka jūra ir tuvu.

Kad DVD veidotāji mūziķiem jautā, kas tad ir "Līvi", Ainars Virga saka: – "Līvi" – tas ir tā kā tāds mākonis, kurš iet un nav apstādīnāms. Vismaz pagaidām nekas tāds nav izdomāts. Teiksim, ja lietūs nāk, tad viņš arī nāks, tur neko nevar izdarīt. Tā arī "Līvi".

Ilze Vītola,

V. Bērziņa foto no "Bilžu biroja" arhīva